

[Tholstrup.]

gå med til gennemførelse af komplet overflødige restriktioner.

Det forundrer mig derfor også, at de tidligere ordførere for venstre, konservative og radikale ikke har taget afstand herfra for at være i overensstemmelse med de taler, de har holdt rundt omkring i landet fornylig. Men da var der jo også udsigt til, at der kunne blive valg, for selv det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har i Skive sagt, at han ikke vil gå med til overflødige restriktioner. Det kunne efter tonen i dag tyde på, at disse valgchancer er blevet meget små, for nu vil man altså gerne køre videre med restriktionerne. Det er først, når der er valg i luften, at de tre partier tager det emne op igen.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire første ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) udtalte, at han ikke rigtig kunne forstå, at efter bemærkningerne ville hvedepreisen blive forhøjet, men at den forhøjelse måske kunne ophæves ved nedsættelse af nogle udgifter. Men det ærede medlem har læst forkert, for der står ikke i bemærkningerne, at vi helt skulle kunne undgå en forhøjelse.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup gav sin tilslutning til lovforslaget under forudsætning af, at der blev nedsat et udvalg, og at der i udvalget kunne gives en række oplysninger, han ønskede; det samme er udtalt fra anden side. Jeg er rede til i et udvalg, så vidt det er mig muligt, at give de oplysninger, man beder om.

Det ærede medlem hr. Victor Larsen ønskede foruden at få sådanne oplysninger, som også det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har anmodet om, at få klaret to ting i lovforslaget, som han ikke rigtig var tilfreds med. Den første angår bemærkningen om, at der sandsynligvis kommer en kornnotering. Ministeriet måtte give et bestemt løfte i så henseende. Det er ikke ministeriet, der fastsætter kornnoteringen, men jeg tror ikke, der er den fjerneste grund til at tro, at de, der plejer at fastsætte den, ikke skulle være rede til at gøre det igen, tværtimod, det ville de vist hellere end gerne.

Men det spørgsmål, der interesserede det ærede medlem mest, var betalingen for hveden. Herom vil jeg klart og tydeligt sige, som det også står i lovforslaget, at den landmand, der afleverer hvede, får

4 kr. kontant pr. 100 kg, og så får han et bevis for, at han kan få ombytningskorn, og det ombytningskorn kan han få udleveret hos den samme handlende, som han har afleveret sin hvede til. Jeg tror heller ikke, det ærede medlem er i tvivl om, hvordan dette skal forstås, men det ærede medlem er i tvivl om, hvilken pris landmanden, hvis han ikke ønsker at modtage ombytningskornet, vil få for sin hvede. Han får ingen særlig pris for sin hvede, han får ombytningskornet, og vil han ikke modtage det, har han ret til at sælge det til den handlende, som har købt hans hvede, og naturligvis kan han i så fald få den pris, der er på frihandelskornet til den tid, og så bliver han stillet akkurat som alle andre. Det er det, man er enedes om, og som jeg også synes er det helt rigtige. Det betyder, at han ikke på nogen måde i hverken det ene eller andet tilfælde bliver ringere stillet end andre, og det er det, der er afgørende for mig i denne sag.

Det samme vil jeg sige til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, som var så rystet over, at hvedebrødet ville stige med 2 øre. Jeg er naturligvis heller ikke glad ved, at prisen skal stige, men når jeg alligevel går med til at betale de 4 kr., er det slet ikke under hensyntagen til, om de store landmænd får en højere eller lavere forrentningsprocent — iøvrigt er der ingen, der i øjeblikket kan opgive, hvor stor forrentningsprocenten kan blive for det år, vi nu har passeret, det regnskabsår, de fleste landmænd bruger: 1948—49 —, det er udelukkende, fordi det simpelthen er en nødvendighed, dersom vi vil være sikre på, at der bliver dyrket hvede til næste år, og da det for Danmark næsten er en livsbetingelse, at der dyrkes hvede, da vi ellers skal købe den i udlandet med dollars, må man naturligvis gå denne vej. Vi i ministeriet har været enige med landbrugets organisationer om, at når vi fastsætter, at landmændene ved afleveringen af hvede får ret til ombytning med majs eller byg og hertil 4 kr. pr. 100 kg, kan man være sikker på, at der sås hvede til næste år, og vi vil derfor blive fri for at betale hvede med dollars. Det er årsagen til, at man nødvendigvis må have den pris, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte, hvordan fordelingen af de 100.000 t foderkorn til det mindre landbrug skal foregå. Der var enighed mellem organisationerne og mig om, at den skal ske efter de samme regler som tidligere, kun hvad der kommer